

heemkunde kring
DE VIERSCHAER
WOUW

4 ~ '93

De krant brengt....Wouw in 1992

Een jaar is zo voorbij en wie later nog eens terugleest wat er zoal gebeurde, staat vaak versteld. De kreet "is dat nog maar zo kort geleden", klinkt meer dan eens, evenals de opmerking "o, ja, dat is vorig jaar ook gebeurd". U was van ons gewend om een jaarlijks overzicht te krijgen van de belangrijkste gebeurtenissen. Het wel en wee van 1992 willen we, nog juist voor het eind van 1993, in de herinnering terug roepen. Dit jaar is dat anders aangepakt dan voorgaande jaren, we kozen voor meer aandacht voor het menselijk aspect en de historie die er achter het nieuws zit, terwijl besloten wordt met een zakelijke opsomming van de voornaamste feiten.

Kapper

Kapper Gérard van Eekelen uit Heerle hield het na 65 jaar voor gezien. Zijn kapsalon op de hoek van de Herelsestraat en de Kapelstraat werd definitief gesloten.

Gérard vertelde in de krant een stukje geschiedenis over zijn kapsalon. "Toon van Eekelen begon in 1927 een herensalon in "De Kolonie", zoals het huizenblok in de Herelsestraat op de hoek van een doodlopend weggetje heet. Daar kwamen de kinderen uit het noorden vroeger een weekje op vakantie om aan te sterken en even de frisse Brabantse lucht op te snuiven.

Vader Toon combineerde het kappersvak met dat van kleermaker, in die tijd een veel voorkomende combinatie. Later verplaatste hij zijn nering naar nummer 116 en nam er een dameskapsalonnetje bij. Vanaf mijn 16de sprong ik in de zaak van pa-lief regelmatig bij. Ik volgde in Antwerpen een speedcursus hairstyling (zo'n 43 jaar geleden). Die opleiding duurde daar een jaar, terwijl die in Nederland vier jaar duurde. Mijn diploma haalde ik wel in Nederland", vertelde Gérard van Eekelen.

Het Herelse stel, want Gérard was inmiddels getrouwd met Laura, nam in 1946 de zaak over. Vader ging nog een jaar of acht door als kleermaker in het houten huisje achter de salon waar Gérard en zijn vrouw woonden.

Vanaf 2 januari stopte Gérard met zijn kapsalon, maar niet nadat hij de belofte om mevrouw Van Tilburg om haar ter gelegenheid van haar 100ste verjaardag een gratis permanent te geven, had ingelost.

Jubilarissen

Voetbalvereniging Cluzona huldigde vrijdag 3 januari gouden jubilaris Christ van Oers. Die werd in 1946 secretaris van de vereniging en na een actieve loopbaan bleef hij lid als trouw supporter.

Janus Goorden en Toon van Geel waren veertig jaar lid van Cluzona. Janus Goorden was al die veertig jaar ook actief op het veld en had er op dat moment al meer dan 1000 wedstrijden voor zijn club op zitten.

Toon van Geel begon als jeugdspeler bij Cluzona, bleef steeds lid en 13 jaar geleden werd hij secretaris, een functie die hij volgens voorzitter A. Huis in 't Veld ook nauwgezet vervulde.

Honderd jaar

Op 12 januari 1992 werd Jans van Tilburg-Suijkerbuijk uit de Halstersebaan in Heerle 100 jaar. Zij werd 100 jaar eerder geboren op een boerderijtje aan de Bergse Heide onder Bergen op Zoom. Toen ze trouwde trok het echtpaar in op de ouderlijke boerderij en ze kregen een gezin met tien kinderen van wie er in januari 1992 nog zes in leven waren.

Jans zat in haar jeugd in Heerle op de nonnenschool. *"Ik weet nog dat de kinderen 's middags in een rij naast elkaar moesten gaan staam. Een nonnetje kwam dan langs met het overschot van het warme eten van de zusters. Elk meisje kreeg dan een hap."*

Met haar elf jaar ging Jans van school en verdiende als kindermisje 60 cent per dag. Ze moest daarvoor van vijf uur 's morgens tot zeven uur 's avonds werken.

Uurwerk doelwit grapjes

Van onze correspondent
WOUW - Wouwse ambte-
naren hebben deze week al heel
wat grapjes te horen gekre-
gen over het torenuurwerk
uit Heerle. Dat staat sinds vo-
rige week opgesteld in de hal
op de eerste verdieping van
het gemeentehuis.

Een marterwerktuig voor
hule ambtenaren, een nieuw
model prikklok en een appa-
raat om de werksnelheid van
ambtenaren te meten. Dat
waren de meest gehoorde op-
merkingen over het gestag-
tikkende apparaat in het
Wouwse gemeentehuis. In
werkelijkheid gaat het om
een torenuurwerk dat in 1908
in de kerktoeren van Heerle
werd geplaatst en dat sinds
1969 in de kelder van dat
bouwwerk was onderge-
bracht.

Jan Geurts uit Wouwse Plan-
tage heeft het voor heenkom-
dekring De Vierschaer opge-
knappt. Het kerkbestuur gaf
het opgeknapte apparaat
voor tien jaar in bruikleen
aan de vereniging. Piet Meert-
sen uit Wouw vernieuwde de
klokkestoel. Het enige wat
nog ontbreekt zijn wijzer-
plaat en wijzers. „Als iemand
ons daar nog aan zou kon-
nen helpen, zou het helemaal
perfect zijn”, zegt Geurts.

In 1969 heeft het kerkbe-
stuur van Heerle het toren-
uurwerk van de St. Joseph
kerk in Bergen op Zoom aan-
gekocht. Die kerk, naast V &
D, werd afgebroken en het to-
renuurwerk kwam in Heerle
te staan.

Nu het in het gemeentehuis
staat hebben de Wouwse
ambtenaren er een extra taak
gekregen. Dagelijks moet
iemand het uurwerk opwin-
den. „Gebeurt er in elk geval
nog iets opwindends in dit
gebouw”, reageerde een amb-
tenaar deze week.

'Programma van de WRO gesaboteerd'

(Van onze correspondent)
WOUW - Door de storing bij PTT-
Telecom zijn de luisteraars van
de Wouwse Radio Omroep
(WRO) gistermiddag verstoken
bleven van de rechtstreekse uit-
zending van de prinselijke raads-
vergadering.

Enkele uren lang was het onmo-
gelijk om vanuit Wouw te bellen.
En ervan uitgaande dat de mede-
werkers van de PTT geen fouten
maken kwam WRO-programma-
leider W. van der Stelt tot een
andere conclusie. „We zullen het
maar houden op een carnavales-
ke saboteur binnen de stichtin-
gen.”

Het programma is nu opgeno-
men en wordt in de loop van van-
daag alsnog uitgezonden.

WRO en het Wouwse uurwerk in het nieuws. Het gesaboteerde WRO-programma kwam in het
nieuws op 4 maart 1992. Het uurwerk gaf op 2 oktober schrijfstof. Let ook op de lengte van de
maand in de ogen van de redactie van Brabants Nieuwsblad (Knipsels Brabants Nieuwsblad-
Roosendaal)

Het bedrijf aan de Bergse Heide was een gemengd bedrijf met wat paarden, koeien en er werd wat akkerbouw gedaan. *"De grond was maar schraal, dus een vetpot was het nooit, zeker niet omdat er veel kindermondjes gevuld moesten worden. Ik heb altijd hard moeten werken, maar ben er, zoals je ziet, niet van dood gegaan"*, vertelde mevrouw Van Tilburg. Ze gaf als tip om honderd jaar te worden: *"Gewoon blijven ademen"*.

Van haar moeder kreeg ze ooit een gouden tientje. Dat moest ze goed bewaren. Toen ze eens kunstmest moesten betalen, kwamen ze twee gulden te kort, toen moest het gouden tientje er aan geloven.

Naast de boerderij had haar man een krantenwijk, reed met de melkkar en bracht veevoer rond. Plezier hadden ze volop in hun leven, vooral met Heerlese kermis.

Toen Jans 65 werd trok ze met haar man in bij haar dochter aan de Halstersebaan. Haar man stierf hier een half jaar later. Ze noemde haar verblijf daar *"Een hemel op aarde"*.

Parochie Moerstraten

Op 26 januari werd in Moerstraten op een sobere manier aandacht besteed aan het 65-jarig bestaan van de parochie. Dat gebeurde met een Eucharistieviering in de parochiekerk. De stichting van de parochie was 65 jaar geleden een initiatief van A. Elst, Adr. van Akkeren, C. Beyaarts en Jac. Gommeren. Door het initiatief van dit viertal in 1924 kon op 24 januari 1927 de kerk ingewijd worden. Pastor J. de Kort stond bij dit viertal even stil, want zij waren het die in een tijd van armoede samen met de Moerstraatse bevolking voldoende geld bijeen brachten om het kerkgebouw tot stand te brengen.

Weer 100 jaar

Op 18 februari had Wouw opnieuw een honderjarige binnen haar grenzen. Dientje Lauwen-Schrauwen in Leonardushof vierde haar eeuwfeest.

4

In 1892 werd ze op Vroenhout geboren als dochter van een kastelein en omdat haar vader ook veehandelaar was, moest ze al vroeg in de herberg helpen.

In haar jeugd ging ze te voet naar school in Wouw. Dat kwam omdat Vroenhout wel bij de gemeente Roosendaal hoort, maar parochieel onder Wouw valt. Ze zat in het Nonnenbaantje bij de zusters op school.

Later trouwde ze met Kees Lauwen, een kasteleinszoon uit Kruisland. En wie denkt dat er na zo'n huwelijk tussen twee families met een café flink feest gevierd werd, vergist zich. Na de huwelijksplechtigheid in de kerk in Wouw, werd het werkpak weer aangeschoten en moest er aangepakt worden.

Het nieuwe kasteleinsechtpaar ging aan het Anker wonen, een buurtschap tussen Wouw en Roosendaal. Het café van Dien en Kees stond op de hoek van de Vroenhoutseweg en de Wouwbaan, op de plaats waar nu het parkeerterrein ligt.

De oorlog bracht het echtpaar Lauwen niet veel goeds. Het café werd zwaar beschadigd en de familie Lauwen kocht de uitspanning aan de overkant van de weg van Sjef Kouters. Daar werd een nieuw café begonnen. Dat groeide uit van een buurtcafé tot een modern bedrijf waar dagelijks honderden (vrachtwagen) chauffeurs voor hun natje en hun droogje komen.

Het echtpaar kreeg twee zonen die ook de horeca in gingen. De een nam de zaak 't Anker over en de andere begon een café in de Roosendaalse Brugstraat.

Klinkers

Het zicht van de Akkerstraat, nog aangelegd met oude klinkertjes, dreigde ten prooi te vallen aan modernisering, omdat Intergas een leiding aan moest leggen. Het bleek, dat de klinkers zo broos waren dat ze uit elkaar vielen als ze uit de weg werden gehaald.

Deze klinkertjes waren afkomstig van de Wouwse steenfabriek. De steentjes werden in 1927 aangekocht door de landbouwers Doggen en Mouwen uit de Akkerstraat. Zij kochten die om de Akkerstraat te laten verharden en er zodoende zeker van te zijn dat ze op zondag zonder

modderschoenen in de kerk te komen. Voordeel was ook dat het vervoer van hun produkten vanaf hun bedrijven niet sneller ging.

KPJ Heerle-Moerstraten

De KPJ-afdeling Heerle-Moerstraten vierde op 14 maart het zilveren bestaansfeest.

De afdeling ontstond in 1966 door het samengaan van de Rooms Katholieke Jonge Boeren uit Heerle en Moerstraten. Door dit samengaan konden ook de jongeren die niet van "boeren komaf" waren, lid worden. Jan Verbogt en Sjaak Boshouwers trokken de eerste jaren de kar van de vereniging. In die jaren waren er taartbakwedstrijden, er werd toneel gespeeld met als inzet de regionale titel, er waren sportdagen en in regioverband werd er handbal en voetbal gespeeld.

Jaarlijks was er ook een trekkerbehandigheidswedstrijd en samen met andere standsorganisaties werd een boerengezinsdag op touw gezet.

Het zilveren feest werd gevierd met een dienst in de kerk van Moerstraten en een feestavond in café Donkenhof in Wouw waar zo'n 150 leden en oud-leden een kijkje kwamen nemen.

Ouderenbiljart

De competitie van de ouderenbiljarters bestond op 29 april tien jaar. Reden om een klein feestje te bouwen. Op initiatief van P. Buijs, die meteen voorzitter werd en J. Cleiren, de competitieleider, werd begonnen met een bescheiden aantal teams. In dat eerste jaar werden M. van der Heijden, R. Augustijn, M. Jochems en J. van de Kastele van het team uit Heerle kampioen.

Tot 1987 bleven de beide initiatiefnemers hun werk doen. Toen werd Piet van Steenpaal competitieleider en voorzitter werd J. Aarts, terwijl deze laatste later werd opgevolgd door C. Hagenaars uit Heerle.

"We hebben de laatste tien jaar eigenlijk alleen maar een groei gezien", merkte M. van der Heijden tijdens de jubileumviering op.

De feestelijkheden bestonden uit een koffietaffel en de prijsuitreiking van de competitie door wethouder P. van Tiggelen in De Bargie in Wouw.

Oudste lid van de competitie was Louis Brooijmans die met zijn 95 jaar nog 19 caramboles moest halen.

Do-si-do

Op 12 mei vierde de ouderendansgroep Do-si-do het twintigjarig bestaan met een dansmiddag waarop alle mensen die vijftien jaar en langer lid waren een orrkonde kregen.

Op 29 mei 1972 kwam de groep onder leiding van Wil Taal tot stand. In het begin kwamen er 12 enthousiastelingen in Leonardushof dansen. Later groeide de groep uit tot 50 dansers die elke dinsdagmiddag in de Bargie bijeen kwamen. Dat aantal was inmiddels zo groot dat de groep gesplitst werd in twee afzonderlijke eenheden.

Harmonie Juliana

In het weekend van 15 tot 17 mei worden de feestelijkheden rondom het 70-jarig bestaan van harmonie Juliana uit Heerle georganiseerd.

Zeventig jaar geleden stond pastoor Ongenae aam de wieg van deze vereniging, de echtgenote van schoolhoofd Sarneel borduurde het vaandel en stafmuzikant Muskens was de eerste directeur.

Kees (81) en Piet (80) Stroop weten het uit eigen ervaring want vanaf de oprichting blazen zij hun partij in de vereniging mee.

Een aantal notabelen uit het dorp deed in 1922 een oproep om te komen tot een eigen muziekvereniging. Samen met hun vader en nog drie broers reageerden ze op die oproep en werden lid van de harmonie.

"We repeteerden toen in het oude patronaat. Dat gebouw is in de oorlog kapotgeschoten, maar toen was het al tot op de draad versleten. Tijdens het spelen vielen de stukken kalk van het plafond en als de kachel werd aangestoken stond meteen de zaal vol rook", vertelde Piet Stroop.

Maandrecord regen in Wouw

Van onze verslaggever

WOUW - In de maand juni is in Wouw 232,4 millimeter regen gevallen. Volgens weer-amateur H. Simons uit Wouw is nooit eerder zoveel water in een maand naar beneden gekomen.

Het vorige record stamt uit 1984, toen Simons in de maand september 205 millimeter registreerde.

Ook gisteren was het weer goed raak in Wouw. Een flinke, smalle onweersbui trok tussen tien voor vier en tien voor half vijf gisteravond over de plaats. In die tijd viel er 31 millimeter regen. „Er zijn ook forse hagelstenen gevallen, met hier en daar een doorsnede van tweeënhalf centimeter”, aldus Simons.

Weerkundigen tegenstrijdig over Wouw

Van onze verslaggever

WOUW - Het is geen toeval dat Wouw de afgelopen maand drie keer door forse regenbuien is geteisterd. Dat zegt H. Eelman van de luchtvaartmeteorologische dienst op Rotterdam Airport. Andere weerkundigen zien het anders.

Volgens Eelman waren de twee belangrijkste ingrediënten voor het vormen van buien -vocht en warmte- juist in West-Brabant in overvloed aanwezig. Ook de vervuiling vanuit het Antwerpse industriegebied zou bijdragen aan de plensbuien in Wouw en omgeving. Druppelvorming wordt makkelijker als er in de lucht al deeltjes aanwezig zijn waar het vocht zich aan kan hechten. „Waarschijnlijk zit Wouw precies in de baan waar de buien zich ontladen, maar het is voor de regio geen ongebruikelijk verschijnsel.”

Weerman O. van Dijk uit Oudenbosch wil niet van een natuurkundig verschijnsel spreken, maar vindt het eerder toeval dat Wouw al drie keer binnen een maand flink beregend is. Meteoconsult in Wageningen, dat hij consulterde, sluit zich daarbij aan, zegt Van Dijk.

Het weer levert altijd gespreksstof op in Nederland. In Wouw deed het dat zeker in de maand juni van 1992. Op 1 en 2 juli vielen bovenstaande berichten te lezen. (Knipsels Brabants Nieuwsblad - Roosendaal)

Een muziekschool hebben de beide jubilarissen nooit gezien. *"We leerden spelenderwijs. Een keer per week repetitie en thuis fanatiek oefenen. Dan zetten we een tafel in de wei voor het huis en zaten we met de hele familie te musiceren. Dan stonden de mensen uit het dorp aan het hek te luisteren"*, weet Kees zich te herinneren. Glorietijden waren er voor de harmonie met overwinningen op concoursen en promoties naar de tweede afdeling. Steelse blikken wierp het duo Stroop naar de Wouwse harmonie Oranje die inmiddels naar de superieure afdeling is doorgestoten. *"Ik weet nog dat wij zelfs beter waren dan Oranje. Dat is al weer lang geleden. Toen lag Oranje helemaal op apegapen. Die zijn in recordtijd helemaal omhoog geschoten. Heel knap. Het is te hopen dat ze het ook volhouden, want als je eenmaal bovenin de boom zit, valt het niet mee om daar te blijven zitten"*, zegt Kees.

Mariakapel

Een traditie in Wouw is dat er in de meimaand elke avond een rozenhoedje gebeden wordt bij de Mariakapel in de Spellestraat. Dat gebouwtje werd daar op initiatief van pastoor Th. Wolters gebouwd. Op 15 augustus 1936 werd het ingewijd. Het ontwerp werd getekend door H. Valk uit 's-Hertogenbosch en Jaan Collette maakte het mozaïek in het kapelletje, terwijl H. Jonkers uit Den Bosch een fraai beeld vervaardigde. De kapel was altijd open en voor het beeld brandden regelmatig kaarsen en stonden bloemen, tot het op een nacht werd gestolen en nooit meer werd teruggevonden.

Er werd toen een gipsen beeld geplaatst, maar dat was ook geen lang leven beschoren. Op een ochtend vonden omwonenden het in stukken terug in een sloot langs de Spellestraat. Giel Elst knutselde het beeld terug in elkaar en sindsdien staat het beeld niet meer in de kapel, maar bij een buurtbewoner op zolder. Begin mei krijgt de kapel een opknapbeurt en wordt het beeld teruggeplaatst om eind mei weer naar de zolder te verhuizen. In de meimaand komen elke avond zo'n zestig tot honderd Wouwenaren om het rozenhoedje te bidden.

Peet van Tiggelen

Na 34 jaar stopte wethouder Peet van Tiggelen 30 mei met zijn politieke loopbaan. Bij zijn afscheid vertelde hij dat hij eigenlijk 'per ongeluk' in de politiek rolde. In de oorlog werkte Van Tiggelen voor een habbekrats op het gemeentehuis. Na de oorlog werd in Wouw een noodgemeenteraad geïnstaleerd. Daarvoor werden mensen aangezocht die de weg wisten in de ambtelijke papierwinkel. Zo kwam Peet van Tiggelen in de Wouwse gemeenteraad.

"Ik heb dat niet lang volgehouden. De gemeenteraad was een club van oude boeren. Als burgerjongen telde ik niet mee. Daarbij was ik nogal een felle. Mijn uitspraken waren altijd wel goed voor een pakkende kop in de krant. Dat werd niet door iedereen gewaardeerd", zei Van Tiggelen.

Peet van Tiggelen keerde begin jaren zestig terug in de raad. Hij werkte toen op het kantoor van notaris Nooren en zocht een politieke uitlaatklep.

"Een notariskantoor is een heel besloten gemeenschap. Aan alles hing het kaartje 'geheim'. De politiek gaf me de gelegenheid mijn hart te luchten. Daar kon ik schelden en tieren, alles naar buiten gooien".

Zijn grote mond veroordeelde Van Tiggelen jarenlang tot de oppositiebank. Om in de Wouwse politiek voet aan de grond te krijgen, bundelde hij een aantal krachten in de Vrije Lijst. Later stapte hij over naar het CDA omdat hij dacht dat er voor plaatselijke partijen geen plaats meer zou zijn in de gemeentelijke politiek. In totaal zat P. van Tiggelen 34 jaar in de Wouwse politiek, waarvan 14 jaar als wethouder.

Bij zijn afscheid deed hij nog een aardige uitspraak: *"Het is niet slecht om Roosendaal en Bergen op Zoom uit elkaar te houden. Twee bouwiers in één hok leidt tot een knokpartij, behalve als je er een keffertje tussen zet."* Op 30 mei werd tijdens een bijzondere raadsvergadering afscheid van de wethouder genomen.

Vervuiling

Heemkundekring 'De Vierschaer' schreef onlangs een brief naar het Wouwse college van B en W om haar verontrusting uit te spreken over de wildgroei van allerlei reclameborden al dan niet op wielen.

De Vierschaer sprak in haar brief over de 'wildgroei van illegale reclame' langs de Wouwse wegen en met name langs de Rijksweg.

Diezelfde Vierschaer nu, blijkt boter op haar hoofd te hebben, want aan alle ingangen van het dorp Wouw en Wouwse Plantage werden grote borden neergezet om de open dagen op het landgoed Wouwse Plantage aan te kondigen.

De Vierschaer vroeg in de brief aan het college om de APV aan te passen, zodanig dat er opgetreden kan worden tegen de illegale reclame. Hier komt een oude slogan van de Bond zonder Naam zeer van pas: „Verbeter de wereld, begin bij je zelf!”

Molenweg

De gemeente Wouw heeft er, dankzij de BBA, een nieuwe weg bij. Voor de buurtbus die een route door de gemeente rijdt via Wouwse Plantage, Wouw, Heerle, Moerstraten en Welberg naar Steenberg, werden halteborden geplaatst. Keurige borden, maar eigenlijk weggegooid geld, want de bus mag op verzoek van passagiers overal stoppen. Dat geld is temeer tevergeefs uitgegeven, omdat er een kardinale fout in zit. Een van de borden staat bij de Wouwse sporthal aan de Molensingel. De BBA vermeldt op het bord: 'Halte Molenweg'. Die weg bestond tot dusver niet in de gemeente Wouw. (RH)

Verlichting

Burgemeester H. Willems van Wouw heeft er de pest over in dat onlangs een van zijn familieleden een bekeuring kreeg omdat die zonder licht reed. Dat liet hij in de commissie Bestuur even fijntjes doorklinken. Commissielid Theo Joachems wees er verontrust op dat tijdens de telling van het verkeer op de Molensingel was geconstateerd dat 80 procent van de fietsers zonder licht reed. „Misschien dat er door de politie eens gecontroleerd kan worden, want dat liep werkelijk de spuigaten uit”, merkte Joachems op. „Ik denk dat er toch regelmatig naar gekeken wordt, als ik eens in mijn familie rondkijk”, merkte Wouws eerste burgerspits op. (RH)

Verlichting, de 'Molenweg' en vervuiling, onderwerpen voor een kritische kanttekening bij het nieuws. Let op hoe onze eigen Vierschaer een 'kat' kreeg. (Knipsels Brabants Nieuwsblad - Roosendaal)

Regenoverlast

Begin juni smaakte Wouw het twijfelachtige genoegen om een record op het gebied van de regionale regenval te mogen breken. In nauwelijks acht uur tijd kwam 125,4 mm naar beneden.

Het oude record stond op naam van Steenberg en waar op 4 juli 1952 124 mm regen viel.

Het noodweer barstte 's avonds om elf uur los en hield urenlang aan. Vooral het zuidoostelijk deel van Wouw werd getroffen in de driehoek Roosendaalsebaan, Bulkstraat, Boterstraat. Verschillende huizen aan de Roosendaalsebaan en velden met jonge gewassen kwamen onder water te staan.

In tuinen verdronken kippen en er sneuvelden vijvervissen. In de Waterstraat kwam een auto in de Smalle beek terecht en op de hoek van de Plantagebaan en de Bergsestraat liepen huizen onder water. In het dorp zelf werden putdeksel van het riool getild door het water en die dreven meters weg. De bewoners van de Roosendaalsebaan weten de overlast aan een verstopte duiker en te kleine rioolbuizen voor dit soort noodweer.

Op 30 juni viel er opnieuw een fikse bui die wateroverlast veroorzaakte. Op de Roosendaalsebaan kwam het water toen net niet in de huizen. Het maandrecord in de maand juni kwam in Wouw op 232,4 mm.

Koningin

Op 19 juni kwam koningin Beatrix op bezoek in Wouw. Dit was niet de eerste keer, het huis van Oranje kwam sinds 1815 al verschillende keren langs in Wouw.

Toen Willem I op 7 juni 1815 van Maastricht naar Willemstad reisde, kwam hij ook door Wouw. De burgemeester kreeg het verzoek er voor te zorgen dat de wegen *"in behoorlijke orden worden opgemaakt en de sporen geslecht"*.

In 1841 moest de burgemeester van Wouw verslag uitbrengen hoe het bezoek van Willem II in augustus was verlopen *"ten einde op eene doelmatige wijze aan onze nakomelingschap over de brengen"*

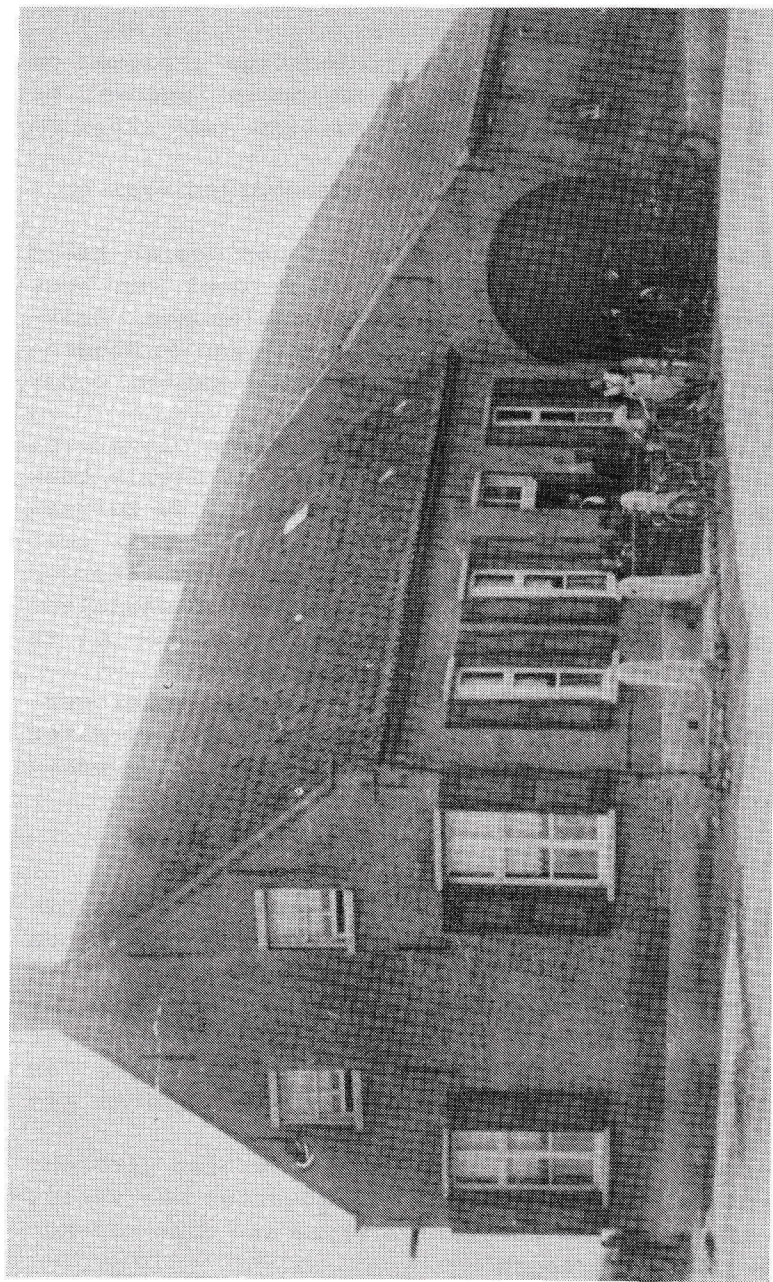

Foto van café 't Anker. Dit pand brandde rond 1934 af. De foto moet van voor 1925 zijn, want op dat moment woonde er Frans Smeijers nog. Later kwam de familie C. van Iersel-Trouw in de café-boerderij. Wie de mensen op de foto zijn is ons niet bekend. (Foto collectie J. van Iersel - Roosendaal)

4

Drie jaar later, op 28 september 1844, wapperden de vlaggen omdat de Prins van Oranje door Wouw reed. Dan duurt het tot december 1914 voor er weer koninklijk bezoek komt. Wilhelmina kwam toen naar Wouw om de militaire afdelingen te inspecteren. Ze sliep en at in een speciale trein die bij het station van Wouw stond. Wilhelmina kwam nog twee keer terug voor een dergelijke inspectie. Dat was in de zomers van 1916 en 1917. Bij één van die inspecties bracht ze ook een bezoek aan de Wouwse Lambertuskerk.

Het laatste hoge bezoek stond op naam van prins Claus die op 19 maart 1982 de opening van de golfbaan Wouwse Plantage verrichtte.

Pastoor Opgenoord

Zondag 19 juli vierde pastoor M. Opgenoord uit Wouwse Plantage zijn vijftigjarig priesterfeest. Daarnaast was hij twintig jaar actief in het dorp Wouwse Plantage. Hij sprak in een interview de vrees uit voor de toekomst. *"Als ik moet stoppen, is het hier gedaan met de parochie. Dan wordt Wouwse Plantage voortaan vanuit Wouw bediend. Ze krijgen hier nog liever de pest..."*

En even verder: *"Toen ik hier twintig jaar geleden kwam, werd ik meteen voor Wouw gewaarschuwd. 'Het is eerst altijd Wouw en dan komen wij pas', zo kreeg ik te horen. Ik nam dat toen met een korrel zout. Maar nu, na al die jaren en vele ervaringen rijker, kan ik maar één conclusie trekken: Ze hebben gelijk! Wouw heeft gewoon iets tegen de Plantage."*

De pastoor was toen 76 jaar en zolang zijn gezondheid goed bleef, werd zijn werk vanuit het bisdom steeds met een jaar verlengd.

Met een viering in de kerk en het aanbieden van een jubileumgeschenk, een receptie, veel muziek en toneel werd het gouden priesterfeest op feestelijke wijze herdacht

Jan de Vet

Op woensdag 9 september wordt Wouw opgeschrikt door het overlijden van dokter Jan de Vet. Van 1954 tot 1990 was hij huisarts te Wouw en op 67-jarig leeftijd stierf hij. In 1954 volgde Jan de Vet dokter Maseland op en hij kon toen niet bevroeden dat hij liefst 35 jaar als plattelandsdokter in Wouw zou blijven. In de beginjaren lag het accent bij dokter De Vet vooral op huisbezoeken. Later trad er een verschuiving op naar de spreekuren. Ook de aard van de werkzaamheden veranderde in die 35 jaar. Aanvankelijk waren er bijzonder veel bevallingen en hield dokter De Vet er ook nog een eigen huisapotheek op na.

Dokter De Vet hechtte erg aan persoonlijke contacten met de dorpsbevolking en beschouwde het als een voorrecht tot zijn 65ste te kunnen blijven werken. Dat het genoeg wederzijds was, werd bewezen op de afscheidsreceptie toen zo'n 1000 mensen hem de hand kwamen drukken.

Hij ontving toen ook de gouden gemeentespeld. Bij zijn afscheid in de Lambertuskerk bleek opnieuw hoe Wouw hem een warm hart toedroeg. De kerk was letterlijk te klein om alle belangstellenden te bevatten.

Christ Schuurbiers

Christ Schuurbiers kwam in het nieuws vanwege zijn werkzaamheden voor de Moerstraatse kerk en de leefgemeenschap. Uit een interview met Brabants Nieuwsblad citeren we een deel.

Op zijn 68ste staat Christ bekend als taxichauffeur, klusjesman, grafdelver, dorpsfeestorganisator, 'super-schoonvader' en dierenliefhebber.

De afgelopen 32 jaar begroef hij elke overleden Moerstratenaar. De helft van het Moerstraatse kerkhof is "zijn werk". Daarnaast zong Christ 40 jaar in het kerkkoor en knapt allerhande zaken in en om het gebouw op. Hij schilderde het hek van het kerkhof en knapte het beeld van de Heilige Antonius op. *"Een handje van het kindje Jezus was in de loop van de jaren afgebrokkeld. Het binnenwerk was gaan roesten en dan valt de boel uit*

elkaar. Maar dit beeld is dan ook 63 jaar oud, net zo oud als de kerk", vertelde Christ Schuurbijs.

Maar Christ deed meer voor Moerstraten. Zo'n 32 jaar lang runde hij een taxibedrijf in Moerstraten. Dat werd 58 jaar geleden opgericht door zijn oom Kees. In 1990 nam zoon Mathee het bedrijf van Christ over.

Christ stond ook aan de wieg van de dorpsfeesten die in 1960 voor het eerst werden gehouden, reden voor de gemeente om hem in 1990 een gemeentelijke onderscheiding uit te reiken.

Buurtbus

De buurtbus, die de verbinding verzorgt tussen Wouwse Plantage, Wouw, Heerle en Moerstraten en verder naar Welberg, Steenberg en Bergen op Zoom, bestond 12½ jaar. De busverbinding werd destijds in het leven geroepen nadat de werkgroep Wouwse Plantage zich daar vooral sterk voor had gemaakt. Een twintigtal vrijwilligers werden sinds die tijd ingezet om de dienst vijf dagen in de week en op zaterdagochtend draaiende te houden. In die 12½ jaar vervoerden de vrijwilligers met het knalgele busje zo'n 125.000 mensen, voornamelijk ouderen en kinderen. Tijdens een feestelijke avond werden vijf jubilarissen voor het voetlicht gehaald: de dames H. Elst, R. Vertegaal, A. van Eekelen en de heren L. van Ginderren en C. Vertegaal.

Herelse melkboer

Janus Mathijssen was meer dan 45 jaar werkzaam als melkboer in Heerle. Met paard en wagen, de transportfiets, de 'ijzeren hond' en met de auto, op alle mogelijke manier bracht hij melk en 'Wouwse pap' naar zijn klanten. *"Eigenlijk wilde ik geen melkboer worden. Ik voelde veel meer voor onderwijzer. Maar toen ik derien jaar en drie maanden was, moest ik van school om mijn vader te helpen op zijn melkroute en dat is eigenlijk, met een onderbreking net na de oorlog, zo gebleven",* vertelt Janus Mathijssen.

Gedicht

Als wethouder Gommert Jonkers het in de Wouwse raad niet meer ziet zitten, kan hij altijd nog proberen om als sneldichter een centje bij te verdienen. Bij de beantwoording van de algemene beschouwingen in de Wouwse raad gaf hij een staaltje van zijn kunnen. Hij verpakte zijn wrevel over het feit dat PvdA en VVD kritiek hadden op het functioneren van het college in een gedicht dat er beslist niet om loog:

„Een persoon die beslist en zich ook wel eens vergist, brengt meer geld in de kist dan een VVD-er of een socialist die de aansluiting mist.” En daar konden VVD en PvdA het mee doen. (RH)

Fauna

VVD-er Theo Joachems is in de Wouwse raad altijd goed voor een opmerking om de lachers, vaak onbewust, op zijn hand te krijgen. Als 'groenman' is hij er altijd als de kippen bij als hij een gaatje ziet om bomen te planten of groenstroken aan te leggen. Bij de behandeling van de begroting wilde hij en pleidooi houden voor het inzaaien van groen met wilde bloemen (flora) om die een natuurlijk aanzien te geven. Maar die bedoeling kwam niet zo best uit de verf. „Het zou toch aardig zijn dat we door inzaaien de wilde fauna in de gemeente wat meer aandacht zouden kunnen geven”, merkte de VVD-er op. Inzaaien met hazen, konijnen, vossen en ander wild misschien? (RH)

Gat

Wie regelmatig per fiets van Roosendaal naar Wouw rijdt, weet dat er onderweg een gevaar dreigt. Net voorbij de Boterstraat zit in het fietspad een fors gat. Dat gat staat inmiddels bekend als 'het gat van Jonkers'. Vorig jaar, toen de Roosendaalsebaan werd gereconstrueerd, werd ook het fietspad opgeknapt. Het stukje tussen de Boterstraat en het begin van de kasseistrook werd toen niet meegenomen. „Dat wordt opgeknapt zodra de oranje steenlaag op het fietspad wordt aangebracht”, merkte wethouder Gommert Jonkers van Wouw steeds op als er vragen over kwamen. Toen kwam de koningin naar Wouw en het zou toch wel aardig zijn dat die begroet kon worden door oranje fietspaden. In allerijl werd de oranje laag op het fietspad aangebracht, zonder dat er iets werd gedaan aan de diepe kuil. Het gat van Jonkers blijft nog even. (RH)

Een gedicht, de fauna en een gat in de weg geven aanleiding tot het maken van venijnige opmerkingen. (Knipsels Brabants Nieuwsblad - Roosendaal)

De eerste tien jaar werd de melk met paard en wagen rondgebracht. Het paard was eigendom van de familie Mathijssen, de wagen van de melkfabriek aan de Wouwse statie. De route begon bij de melkfabriek, liep door het dorp Heerle over de Herelse Heide en dan naar Moerstraten.

De sortering was niet zo erg groot. Naast 'losse melk' was er roomboter en karnemelkse- en moutepap. De melk zat in bussen van 30 liter met daaraan een kraantje. De huisvrouwen kwamen met de pan bij de melkwagen en met een litermaat werd de melk dan in de pan gedaan.

"Als het in de winter vroom, was het een ellende. De melk bevroor dan soms als de bus ver leeg was. 's Avonds werden de bussen rond de kachel gezet en na het ontdooien zat dan in elke bus nog een aantal liter", weet Janus nog.

Direct na zijn huwelijk met Lisa ging het echtpaar samen op pad, eerst met paard en wagen en later met de 'ijzeren hond'. Dat was een gemotoriseerde wagen met aan de voorkant één wiel waarmee ook gestuurd werd. Pas daarna kwam de auto. Toen in 1965 de Wouwse melkfabriek fuseerde met Roosendaal ging Janus Mathijssen zelfstandig werken.

Na zijn afscheid werd Janus Mathijssen opgevolgd door Ad van de Werf uit Zwijndrecht.

Sjef van de Kar

Sjef van de Kar stopte op 25 november met zijn werkzaamheden voor de gemeente Wouw. Hij was bij de gemeente werkzaam in de buitendienst en onder meer verantwoordelijk voor het onderhoud van de zandwegen. 34 Jaar lang schraapte, ploegde en freesde hij in dienst van de gemeente Wouw de zandwegen, waarvan er nog zo'n 12 kilometer is. Op 59-jarige leeftijd hield hij het, na 46 jaar werken, voor gezien.

In de loop van de jaren werd Sjef bij de gemeente, naar eigen zeggen, als een soort joker ingezet. Sneeuwruimen, strooien tegen gladheid, houthakken, rioolkolken zuigen, reparatie- en onderhoudswerk en vuil ophalen. Zijn specialiteit was echter om van een hobbelig zandpad een

perfect egale weg te maken. Samen met zijn Ford Majoor uit 1953 slaagde hij daarin als geen ander. In drie bewegingen schraapte, ploegde en freesde hij elke puinhoop om tot een weg die met ieder willekeurig voertuig moeiteloos te nemen was. *"Het moet wel droog zijn. Met blubber kun je niet werken. Daar vul je geen gaten mee. Maar onder goede omstandigheden kun je een prachtig gebold wegdek zetten. Daar rij je de hele zomer moeiteloos op. Ik heb ze er zelfs met tachtig, negentig kilometer er over heen zien gaan"*, vertelde Sjef van de Kar.

Enkele jaren eerder was de Ford Majoor ingeruild voor een nieuwe machine. De oude deed echter nog steeds dienst op het landgoed Wouwse Plantage, waar Sjef ook de zandwegen onderhield.

En met het vertrek van Sjef van de Kar werden ook het vertrek van 1992 aangekondigd.

Wouw, 20 november 1993

René Hermans

WOUW IN HET KORT IN 1992

JANUARI:

- 2: Kapper Gérard van Eekelen uit Heerle sluit zijn kapsalon.
- 3: Richard van Eekelen en Johan Elst presenteren hun plannen voor een horecavestiging in het Karhuis in Heerle.
- 6: Tien plaatsen in Wouw worden onder geklad met graffiti, waaronder het nieuwe rouwcentrum aan de Kloosterstraat.
- 7: De bezwaren van De Kok Staalbouw tegen bestemmingsplan De Wijper vinden geen gehoor in de commissie Ruimtelijke Ordening.
- 8: Stichting Ouderenbelangen start een onderzoek naar behoefte aan ouderenwoningen in Moerstraten, Heerle en Wouwse Plantage en het buitengebied.
- 9: De gemeente Wouw krijgt 275 aanmeldingen van tanks die nog in de grond zitten en die gesaneerd moeten worden.
- 12: Jans van Tilburg-Suijkerbuijk uit de Halstersebaan in Heerle wordt 100 jaar.
- 13: De bodem en het grondwater onder tankstation Bolusberg aan de Rijksweg blijken ernstig vervuild. De vervuilde grond wordt afgevoerd naar de Kragge.

